

[Christmas Møller.]

med det ærede Medlem Hr. Krag i, at man skal være hensynsfuld, og at man ogsaa var hensynsfuld fra Flertallets Side, men man benyttede sin Magt til Gennemførelse af det, man havde faaet Flertal, det strøgne Flertal, paa, og saadan maatte det naturligvis være. Det ærede Medlem Hr. Krags Erindring om, hvorledes man benyttede den, var altsaa forkert.

Men jeg synes nu ikke, der er megen Interesse ved denne Diskussion med det ærede Medlem om Vælgerbeskyttelsen, som man ikke tænkte paa dengang, heller ikke nogen Interesse for det ærede Medlem og mig i at diskutere, hvilken Interesse man viser Det konservative Folkeparti, deri er jeg enig med det ærede Medlem — men naar det skal være, er det vel bedre end den fuldkomne Mangel paa Interesse, der efterhaanden er for, hvad Venstre siger og mener. Jeg tror, det vilde have meget mere Interesse, om man lod denne Debat munde ud i nogle Spørgsmaal til det ærede Medlem: Er det Forslag, Venstre har stillet i Udvalget, et Ultimatum? Er det Mening, at man fra Venstres Side ikke vil vige derfra? Det er dog et i og for sig ganske naturligt og rimeligt Spørgsmaal at stille, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag har ført sin Tale her i Dag. For det ærede Medlem Hr. Krag kan dog ikke forvente, og Venstre kan ikke med nogen som helst Grund forvente, at det, efter at de tre andre Partier Gang paa Gang har anmodet Venstre om at gaa ind i Forhandlingen, saa paa dette Tidspunkt kan stille os et Ultimatum. Hvis man svarer paa det, saaledes som man af det ærede Medlems forrige Ord maatte formode, at man staa saa ubetinget fast paa det Forslag, ja, hvad er saa det Indtryk, det giver hele Befolkningen? Det er, at Venstre har kunnet staa enigt og samlet, saa utroligt stærkt, enigt og samlet, som Venstre aldrig nogen Sinde i sit lange Liv har været det, om en eneste Ting: at holde sig udenfor.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Jeg lyttede meget nøje efter for at høre, om det ærede Medlem Hr. Krag ikke nærmere vilde karakterisere sit Syn paa det, der er sket ved Gennemførelsen af Arbejds- og Erhvervsfrihedsloven. Det ærede Medlem genoptog mit Udtryk: at det var „grundlovsmæssigt“. Ja, det har jeg ikke bestridt. Jeg har karakteriseret det særligt udæskende, der laa i, at man lod

Loven stadfæste, efter at det spinkle Flertal, hvormed den var gennemført, faktisk var brudt sammen. Det er nu en Ting for sig. Men det ærede Medlem har ikke rigtig villet gaa ind paa, om ikke netop det Tilfælde, jeg her fremdrog, maa anerkendes som et groft Overgreb fra et Flertal over for et Mindretal. Det kunde være tilfredsstillende for os at høre, om det er noget saadant, Venstre tænker paa at hindre ved disse Særbestemmelser, som de vil have ind i Grundloven, og det synes jeg, det ærede Medlem maa kunne give et klart Svar paa. Skal jeg forstaa det ærede Medlems Tale saaledes, at det jeg fremdrog, netop er et Eksempel paa et saadant groft Overgreb? For det kan vel ikke være saaledes, at det ærede Medlem kan tænke sig noget større Mindretal eller noget mindre Flertal, end naar Forskellen er een Stemme. Det kan ikke være Tallet, der her er afgørende. Jeg spørger derfor det ærede Medlem, om det forholder sig saadan?

Hvis jeg kunde faa Svar paa det, kunde jeg maaske ogsaa faa Svar paa et andet Spørgsmaal. Jeg kan ikke tænke mig, at det gamle Frihedsparti Venstre for Alvor vil gaa ud i Befolkningen og sige: Vi har tilbudt Etkammer, men da vi ikke samtidig kunde faa alle disse indskrænkende Bestemmelser med, saa vil vi ikke være med til det. Altsaa stiller jeg igen det Spørgsmaal: Er Kærligheden til Etkammer at forstaa saaledes, at Venstre for Etkammer er parat til at opgave alle disse Udenværker, som kun er et Forsøg paa at danne nye Privilegier? Det Spørgsmaal vil jeg ogsaa meget gerne have besvaret.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft mindede igen om Venstres Stilling den 20. Januar i Aar, da vi afviste et Etkammerforslag, og vilde stille det i Relation til Venstres Stilling nu og derigen- nem søge at paavise, at Venstres Stilling var ændret. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at det Etkammerforslag, som vi afviste den 20. Januar, var det Forslag, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft med samt Det konservative Folkeparti i to Samlinger har været med til at afvise her paa Rigsdagen, saa vor Stilling ved denne Lejlighed var i nøjeste Samklang med den Stilling, vi stedse har indtaget til dette Forslag.

Dernæst har vor principielle Stilling været den, at skal vi skride til Grundlovsændringer, hvad vi har været villige til